

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กนกเรขา. 2 เล่ม. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
บำรุงสาส์น, 2533.
- กองกาญจน์ ตะเวทีกุล, ม.ร.ว. นวนิยายอิมเพรสชันนิสม์ต้นศตวรรษที่ 20.
วารสารอักษรศาสตร์ 18 (มกราคม 2529): 48-56.
- กาญจนา แก้วเทพ. ความเป็น 'ตะวันออก' และ 'ตะวันตก' ในละคร
โทรทัศน์และภาพยนตร์ไทย. สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ 39 (มิถุนายน-
กรกฎาคม 2535): 55, 58-59, 58-59, 57-59.
- . ในฝัน. การเมืองเรื่องผู้หญิงหรือเปล่า. ขวัญเรือน 25
(มกราคม 2536): 248-251.
- . แม่และเมีย ภาพอภิมหาอมตะนิรันดรกาลในสื่อมวลชน.
ศิลปวัฒนธรรม 12 (มีนาคม 2534): 148-155.
- . อดีตศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เจนเดอเพรส,
2535.
- ข้อคิดทางการเมืองและสิทธิสตรีบนหน้าวรรณกรรมของทมยันตี. สู่อานาคต 4
(มกราคม 2527): 7-11.
- จรรยาพร ประักษ์ประลัย. ล่า: เมื่อผู้หญิงประกาศสงคราม. สยามรัฐ
สัปดาห์วิจารณ์ 40 (กุมภาพันธ์ 2537): 46-47.
- จิตราภรณ์ วันสพงค์. ผู้หญิงในครอบครัว: ต้นไม้ไต่ร่มเงา. ใน กอบกุล
อิงคูกานนท์ (บรรณาธิการ), ผู้หญิงกับอำนาจที่จะเปลี่ยนแปลง.
หน้า 30-52. กรุงเทพมหานคร: โครงการคอบไฟ, 2537.
- จิรติ ดิงศภักย์. ผู้หญิง แรงงานและชีวิตครอบครัว: วิธีการวิเคราะห์
การกดขี่สตรีเพศ. เศรษฐศาสตร์การเมือง 1 (พฤษภาคม-มิถุนายน
2524): 15-35.
- เจษณี-กรรณิกา. ผู้หญิงคนนี้มีชื่อว่า ทมยันตี. ขวัญเรือน 16 (เมษายน
2627): 39-46.

- ทมยันตี. ค่าของคน. 2 เล่ม. พิมพ์ครั้งแรก. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์ ณ บ้านวรรณกรรม, 2536.
- _____ . คุณหญิงนอกทำเนียบ. 2 เล่ม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพ
มหานคร: สำนักพิมพ์บำรุงสาส์น, 2535.
- _____ . คู่กรรม (ภาค 1). พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์บำรุงสาส์น, 2521.
- _____ . โซ่สังคม. พิมพ์ครั้งแรก. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
ณ บ้านวรรณกรรม, 2536.
- _____ . ดาวนภา. พิมพ์ครั้งแรก. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
รวมสาส์น, 2534.
- _____ . ตราบาป. พิมพ์ครั้งแรก. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บำรุง
สาส์น, 2523.
- _____ . นางเอก. 2 เล่ม. พิมพ์ครั้งแรก. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2517.
- _____ . นายกหญิง. พิมพ์ครั้งแรก. ใน ขวัญเรือน 23 (ธันวาคม
2534): 137-141.
- _____ . บทกวีนายกหญิง. ขวัญเรือน 26 (ธันวาคม 2536): 268-269.
- _____ . ปัญหาครอบครัวคือปัญหาสังคม พ่อแม่ทะเลาะกัน ลูกเป็นคน
รับกรรม!. สยามรัฐ (16 สิงหาคม 2521): 11.
- _____ . ผู้หญิงถูกผู้ชายครอบงำมานาน. มติชน (16 ตุลาคม 2530): 8.
- _____ . ผู้หญิงในงานวรรณกรรม. มติชน (14 ตุลาคม 2530): 8.
- _____ . เพลงชีวิต. 2 เล่ม. พิมพ์ครั้งแรก. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์บำรุงสาส์น, 2534.
- _____ . เมียน้อย. 2 เล่ม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บำรุง
สาส์น, 2534.
- _____ . ยอดอนงค์. 2 เล่ม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บำรุง
สาส์น, 2523.
- _____ . รอยลิขิต. พิมพ์ครั้งแรก. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
บำรุงสาส์น, 2519.
- _____ . รอยมลทิน. 2 เล่ม. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์บำรุงสาส์น, 2522.

- _____ . ล่า. พิมพ์ครั้งแรก. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ ณ บ้านวรรณกรรม, 2536.
- _____ . สตรีหมายเลขหนึ่ง. 2 เล่ม. พิมพ์ครั้งแรก. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บำรุงสาส์น, 2523.
- _____ . สายรุ้ง. 2 เล่ม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ศิลปาบรรณาคาร, 2514.
- ทมิยันตีพูดวิธีเขียนนวนิยาย. สยามใหม่รายสัปดาห์ 1 (มิถุนายน 2524): 54-55.
- ทมิยันตีรำไห้ ปฏิเสธคบชู้! เมีย นอ. แจเป่องหลังข่าวอื้อฉาว. เดลินิวส์ (1 มิถุนายน 2523): 20.
- ทิชากร. กะเทาะแก่นลึกครอบครัวศิริไพบลูย์: ความรู้ลึกลึกๆ ของลูกชายเมื่อแม่ถูกรังแก!. กุลสตรี 23 (กุมภาพันธ์ 2536): 133-142.
- ธีรนุช โชคสุนิช. การศึกษาประโยค 3 ชนิดในภาษาไทยกับเจตนาของผู้พูดในนวนิยาย "โซ่สังคม" ของทมิยันตี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- บัวแพน นันทพิสัย. ทมิยันตีจุดไฟในหัวใจผู้หญิงจนลุกโชน. สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ 39 (กันยายน 2535): 42-43.
- _____ . สุกัทธ สวัสดิวัฑฒ์ เผยเคล็ดลับการเป็นบรรณาธิการแม่ไก่. สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ 39 (กันยายน 2535): 40-41.
- ผู้หญิงคนนี้เป็นใคร. โลกหนังสือ 4 (มีนาคม 2524): 20- 40.
- ผู้หญิงคนนั้นแหละ ทมิยันตี. เป้าหมาย 1 (มีนาคม 2527): 9-15.
- ผู้หญิงเป็นเพียงมดลูกเท่านั้นหรือ. สังคมศาสตร์ปริทัศน์ 10 (พฤศจิกายน 2515): 8-9.
- ไพลิน รุ่งรัตน์. ภาพและบทบาทของผู้หญิงในวรรณกรรมไทยภายหลังเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.2475. สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ 39 (กันยายน-ตุลาคม 2535): 72-73, 48-49, 47-48.
- โรสลาเรน. ในฝัน. 2 เล่ม. พิมพ์ครั้งแรก. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บำรุงสาส์น, 2506.
- _____ . รอยอินทร์. พิมพ์ครั้งแรก. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บำรุงสาส์น, 2535.

- _____ . สิ้นสวาท. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
บำรุงสาส์น, 2535.
- ลักษณะวดี. ตั้งดวงหยกทัย. 2 เล่ม. พิมพ์ครั้งแรก. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์บำรุงสาส์น, 2532.
- _____ . มงกุฎที่ไรร้อยลี้. 2 เล่ม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
บำรุงสาส์น, 2534.
- _____ . เลือดขัดตียา. 2 เล่ม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์บำรุงสาส์น, 2518.
- _____ . สายใจ. 2 เล่ม. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์บำรุงสาส์น, 2526.
- วันสุข. ลลนา นิตยพมยันตี. ลลนา 3 (พฤศจิกายน 2518): 60-70,
62-68.
- วิมล ศิริไพบุลย์ (ทมยันตี) ผอ. ชสมก. มาตุภูมิ (21 ตุลาคม 2526): 2.
ศิริรัตน์ ทวีเลิศนิธิ. การศึกษาเปรียบเทียบวรรณกรรมสตรีของเยอรมันและ
วรรณกรรมสตรีของไทย (ค.ศ. 1970-1979). กรุงเทพมหานคร:
ภาควิชาภาษาตะวันตก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3. บทโฆษณาละครเรื่อง ด้วยสองมือแม่
ที่สร้างโลก. 2535. (สื่อโฆษณาไม่ตีพิมพ์)
- สัมพันธ์ รุ่งระวี. วิเคราะห์นวนิยายของทมยันตีระหว่าง พ.ศ. 2509-2524.
ปริญญาณิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- สัมภาษณ์ ทมยันตี. 26 สิงหาคม 2536.
- _____ . 7 พฤษภาคม 2537.
- สุชีลา ตันชัยนันท์. สตรีศึกษา: มิติใหม่แห่งการศึกษาเรื่องสตรี. สยามรัฐ
(21 กันยายน 2532): 11.
- สุธา ศาสตร์. วรรณคดีเปรียบเทียบ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
ไทยวัฒนาพานิช, 2525.
- สุภัทร สวัสดิรักษ์. คิดถึงรักของทมยันตีใน 'เพลงชีวิต'. วารสาร
การะเกด 1 (ตุลาคม-กุมภาพันธ์ 2523): 28-32, 24-26,
11-13, 10-13.

อลิซ ชวาซเซอร์. ซีโมน เดอ โบวัวร์ ผู้หญิงที่ขบถ. แปลโดย
อมรสิริ-กนิษฐ์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เจนเดอเพรส,
2535.

ภาษาอังกฤษ

Eagleton Mary, Feminist Literary Theory Oxford and New
York: Basil Blackwell, 1986.

Parshley, H. M., trans and ed. The Second Sex London:
Everyman's Library, 1993.

Ramazanoglu Caroline, Feminist and the Contradictions
of Oppression London: Routledge, 1989.

Ruthven, K.K., Feminist Literary Studies: An Introduction
Cambridge: Canto edition, Billing & Son Ltd.,
Worcester, 1990.

Selden Raman and Peter Widdowson, A Reader's Guide to
Contemporary Literary Theory (3 rd. ed.)
New York: Harvester Wheatsheaf, 1993.

Sherry Ruth, Studying Women's Writing: An Introduction
London: Hodder & Stoughton Ltd., 1988.

Showalter Elaine, The New Feminist Criticism: Eassy on
Women, Literature and Theory London: Virago
Press, 1968.

Stimpson, R. Catharine. On Feminist Criticism. In
Hernadi Paul (ed.), What is Criticism? pp. 230-
241. Blooming: Indiana University Press, 1981.

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทสัมภาษณ์ วิมล ศิริไพบูลย์ (ครั้งที่ 1)

เรื่อง ทศนะเกี่ยวกับสตรี

ผู้สัมภาษณ์ นางสาว ภักทรพร หงษ์ทอง

26 สิงหาคม 2536 เวลา 18.00-20.00 น.

ณ บ้านลาดพร้าว ซอย 26 กรุงเทพมหานคร

- ถาม: นวนิยายของคุณเคยมีผู้นำไปศึกษาในแนวทางเพื่อสิทธิสตรีบ้างหรือยัง
- ตอบ: เท่าที่ทราบก็ยังไม่เคยมี
- ถาม: เรื่องนายทหญิงจะจบ ปี 36 แน่นอนใช้ไหมคะ
- ตอบ: เรื่องนายทหญิงจบในไม่ช้านี้ ปี 36 นี้แน่นอนค่ะ
- ถาม: การทำงานด้านการเมืองของคุณมีอิทธิพลต่องานเขียนหรือไม่คะ
- ตอบ: การทำงานด้านการเมืองที่เคยเป็นอะไรต่างๆ นั้น เป็นวุฒิสมาชิกถึง 8 ปี มีผลต่อการเขียนนวนิยายเรื่องดังกล่าว, แน่นอนหรือการเขียนที่สะท้อนให้เห็นว่าผู้หญิงมีบทบาททางการเมืองได้และทำได้ดีกว่าผู้ชายเสียด้วยซ้ำในบางครั้ง ดิฉันเป็นผู้หญิงคนแรกและคนเดียวที่เคยเป็นผู้อำนวยการขนส่งมวลชนแห่งกรุงเทพฯ และยังไม่มีใครแทนที่ดิฉันได้เลยค่ะ อย่างน้อยที่สุด สิ่งที่ได้จากประสบการณ์ชีวิตตรงนี้ คือได้รู้และเข้าใจว่าพรรคการเมืองเขาทำงานกันอย่างไร ได้รู้เล่ห์เหลี่ยมกลเกมทางการเมือง
- ถาม: คุณมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องสิทธิสตรีว่าอย่างไร
- ตอบ: ดิฉันไม่ชอบผู้หญิงที่อ่อนแอ ไม่เข้มแข็งหรือไม่อดทน ผู้หญิงต้องแสดงให้ผู้ชายเห็นว่าเธอมีความอดทนและเข้มแข็งเท่าชายหรือมากกว่าชาย เมื่อความอดทนนั้นเป็นเรื่องของจิตใจเพราะผู้หญิงเป็นเพศที่มีความอดทน อดทนตั้งท้องนานถึง 9 เดือน อดทนกับความเจ็บปวดเวลาคลอดลูก ก็แสดงแล้วว่าผู้หญิงอดทนมาก เพราะฉะนั้น เมื่อผู้ชายได้รับการยอมรับว่าเป็นช้างเท้าหน้า ผู้หญิงเป็นช้างเท้าหลังอะไรทำนองนั้น ดิฉันไม่ได้ต้องการให้ผู้หญิงลุกขึ้นมาเป็นช้างเท้าหน้าเหมือนผู้ชาย แต่ว่า ขาข้างซ้ายของคุณ ขอให้ผู้หญิงบ้าง ให้ผู้ชายเป็นขาข้างขวา ผู้หญิงเป็นขาข้างซ้ายเพื่อว่าเวลาใดที่ข้างขวาก้าว

พลาด เจไปไม่ตรงทาง ก็ยังมีขาข้างซ้ายคอยจุดรั้งไม่ให้ก้าวพลาด
 พลังไป แต่ดิฉันจะเกลียดมาก ดิฉันเกลียดผู้หญิงที่เรียกร้องลัทธิ แต่
 ไม่ยอมกระทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด เมื่อผู้หญิงต้องการลัทธิ ผู้หญิง
 ต้องกระทำหน้าที่ให้ดีที่สุดด้วยเช่นกัน ดิฉันบอกใครต่อใครเสมอว่า
 ผู้ชายคือเพศที่น่ากลัว และถ้าจะดูมารว่าจะอยู่ที่ไหนแล้วละก็ คุณไม่ต้อง
 ไปดูที่ไหนหรอก อยู่ใกล้ๆ ตัวในบ้านคุณนั่นแหละ ก็ผู้ชายที่อยู่ใกล้ตัวคุณ
 ทุกวันนั่นแหละ ดิฉันจะเกลียดผู้ชายที่ไม่น่าไว้วางใจมากที่สุด ยุคสมัย
 มันเปลี่ยนไปแล้ว ประเภทที่พอผู้ชายหรือสามีกลับถึงบ้านแล้วผู้หญิง
 ที่เป็นศรีภริยาก็กยกอาหารมาถึงที่ เรียกว่า ก้นถึงปาก ปากถึงข้าวฉัน
 ไม่มีแล้วปัจจุบัน เพราะสมัยก่อนผู้ชายเป็น "ผู้ทำมา" เข้ามาบ้าน
 ผู้หญิงเป็น "ผู้หาให้กิน" ดิฉันนั่งดูละครเรื่อง "นางทาส" ทุกวัน นั่ง
 ดูแล้วก็ช้าเพราะคุณหญิงอย่างคุณหญิงแย้มต้องการกุมอำนาจในบ้าน
 ต้องการรักษาตำแหน่งเมียหลวงไว้ให้ได้ตลอดไป สุดท้าย ผู้หญิงก็ยัง
 เป็นทาส คือเป็นทาสตัวเอง ดิฉันเขียนเรื่อง โซ่สังคม เพื่อ
 ต้องการให้ผู้หญิงรู้ว่าพันธนาการที่ผูกมัดคอตนเองอยู่นั้น โซ่ตรวนที่
 สังคมพยายามผูกมัดผู้หญิงนั้น ผู้หญิงต้องเป็นคนปลดปล่อยพันธนาการ
 หรือ โซ่สังคม นั้นด้วยตัวของผู้หญิงเอง ด้วยมือของตัวเอง
 แต่คนไม่เข้าใจว่าตัวละครของนักเขียนคิดอย่างไร ดีความไม่ถูก
 อย่างเรื่อง ทวิภพ ดิฉันเขียนถึงอดีตเพื่อจะบอกว่าคนสมัยนั้นเขาได้
 พยายามทำอย่างดีที่สุดแล้ว เพื่อจะรักษาบ้านเมืองเอาไว้ ไม่ว่าจะ
 เป็นคนระดับขุนนางอัศวินหรือแม้แต่พระมหากษัตริย์ ตัวละครมินตรา
 ในเรื่อง สิ้นสวาท ก็เป็นผู้หญิงธรรมดาๆ คนหนึ่ง เป็นผู้หญิงแบบที่
 ดิฉันอยากให้เป็นเหมือนกับตัวละครผู้หญิงในอีกหลายเรื่อง คือ ต้อง
 ใจเด็ด ต้องเข้มแข็ง อดทน ดิฉันไม่ชอบผู้หญิงเหยาแหยะ ผู้หญิงที่
 เป็นผู้หญิงจนเกินไป พอผู้ชายไม่รักตัวเองแล้วก็มานั่งร้องไห้ฟูมฟาย
 โอ.เค. วันนี้เธอหมดรัก เธอไม่รักฉันแล้ว ไม่อยากอยู่ด้วยกันกับฉัน
 แล้วในวันนี้ เธอก็สามารถเดินไปจากชีวิตของฉันได้ ด้วยเหตุผล
 และเราก็กังเป็นเพื่อนกันเหมือนเดิม มินตรารักภพธ แต่ไม่จำเป็นว่า
 จะต้องรักโดยไม่ตัด ดิฉันชอบผู้หญิงใจถึง ต้องใจถึง อย่างที่ได้บอก
 แล้วว่าผู้หญิงต้องทำอะไรต่อมิอะไรมากมาย หน้าที่การดูแลจัดการ

เรื่องภายในบ้าน เป็นเรื่องของผู้หญิงตั้งแต่อดีต ต้องบริหารเงิน ใช้จ่ายในบ้านให้พอเพียงกับเดือนแต่ละเดือน ต้องดูแลความเป็นอยู่ ของสามีและลูก ผู้ชายทำไม่ได้ เพราะฉะนั้น ผู้หญิงนี้เก่งนะ เก่งที่ จะเป็นกรมคลังได้ ลองให้ผู้หญิงเป็นรัฐมนตรีคลังก็ได้ ต้องให้ผู้หญิง เป็นรัฐมนตรีคลัง ดิฉันทายว่า อนาคตเราจะมีนายกรัฐมนตรีหญิง แล้วบ้านเมืองจะสงบสุข ตอนนี้มีผู้ว่าราชการหญิงแล้วนี่ ผู้ชาย บริหารบ้านเมืองมาเท่าไรแล้ว มีแต่ความวุ่นวาย ทะเลาะกันที่ไร บ้านเมืองพัง ลองให้ผู้หญิงบริหารดูบ้าง ในประวัติศาสตร์ชาติจีน ชูสี ไทเห่าเป็นผู้หญิงที่ดิฉันชอบมาก ผู้หญิงคนนี้ใจเด็ดใจถึง สร้างฐาน อำนาจจากผู้ชายทั้งนั้น ไทยเราก็มักมีสตรีที่เป็นผู้หญิง แต่ธรรมชาติ ผู้หญิงนี้แปลกอย่างหนึ่งนะ ชอบเหยียบย่ำกันเอง พอผู้หญิงได้เป็นใหญ่ มีบทบาทขึ้นมากล้มเลลงกันเสียละก็มี ดิฉันถึงได้ว่า ต้องช่วยกัน ยกย่องผู้หญิงด้วยกัน ดิฉันชอบผู้หญิงคนหนึ่ง แม่อยู่หัวท้าวศรีสุดา- จันทร์เป็นผู้หญิงที่เก่ง ฉลาด ดิฉันใช้คำว่า "เจ้าแม่อยู่หัว" ทุกครั้งที่เขียนหรือพูดถึงในนวนิยาย สมัยนั้นเรายังไม่มีควีน (Queen) มีแต่ คิง (King) ผู้หญิงคนนี้เป็นผู้สำเร็จราชการองค์แรก แต่ไม่มีใครรู้ แต่ท้าวศรีจุฬาลักษณ์ ตำแหน่งสนมเอกเหมือนกัน ประดิษฐ์กระทงใบ เดียว กลับมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันมาถึงปัจจุบัน ดิฉันก็ยังแปลกใจ

- ถาม: การสร้างตัวละครผู้หญิงหรือนางเอกของคุณจะต้องมีลักษณะอย่างไร
- ตอบ: ผู้หญิงในนวนิยายของดิฉันมีทั้งความแกร่ง เมื่อเจอกับปัญหาชีวิตที่จะต้องต่อสู้ ไม่ใช่ผู้หญิงอ่อนแอ แต่ในขณะเดียวกัน ก็มีความอ่อนหวาน มีลักษณะของความเป็นกุลสตรีด้วยเช่นกัน
- ถาม: คุณเขียนนวนิยายเรื่องใหม่คือ นายหญิง นั้น ต้องการสื่อแก่นเรื่องอะไรกับผู้อ่าน
- ตอบ: ก็ต้องการจะเขียนให้รู้ว่าถ้าเรามองการเมืองด้วยสายตาของผู้หญิง เราเห็นการเมืองอย่างไร
- ถาม: คุณเขียนถึงเรื่องสิทธิของสตรีไทยในนวนิยายของคุณเพราะต้องการยกระดับสถานภาพของสตรีใช่หรือไม่
- ตอบ: ดิฉันมีความคิดเห็นว่าสตรีควรจะยกย่องสตรีด้วยกันเอง ไม่ใช่มาเหยียบย่ำกัน ยกย่องในความสามารถของสตรี ดิฉันยังต้องค้นคว้า

ไปในประวัติศาสตร์แล้วเขียน แล้วมีใช้มองอย่างที่ผู้ชายเขียน
ผู้ชนะสิบทิศ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทสัมภาษณ์ วิมล ศิริไพบูลย์ (ครั้งที่ 2)

เรื่อง ความคิดเพื่อสิทธิสตรีในนวนิยาย

ผู้สัมภาษณ์ นางสาว ภักทรพร หงษ์ทอง

เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2537

(สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์)

ถาม: ประสบการณ์ในชีวิตด้านครอบครัวของคุณกรณีที่เคยถูกฟ้องหย่านั้น มีอิทธิพลต่อความคิดเพื่อสิทธิสตรีและส่งผลทำให้คุณเขียนนวนิยาย ที่มีเนื้อเรื่องสะท้อนภาพปัญหาชีวิตของสตรี ใช่หรือไม่

ตอบ: ดิฉันเรียกคดีในครั้งนั้นว่า คดีอัปยศ เพราะดิฉันต้องพิสูจน์ศักดิ์ศรีของความเป็นหญิงด้วยการต่อสู้ในกระบวนการยุติธรรมถึง 3 ศาล เพื่อเกียรติยศของตัวเองและลูก คงจะเป็นการซ้ำให้เห็นว่า ดิฉันมีความคิดที่จะให้ความสำคัญกับสิทธิและหน้าที่ของผู้หญิงมากเพียงไร เมื่อมีหน้าที่อย่างใดก็ต้องกระทำหน้าที่นั้นให้ดีที่สุด และผู้หญิงต้องต่อสู้กับปัญหาอะไรบ้างในชีวิต ซึ่งในนวนิยายของหลายๆ เรื่อง ของดิฉันก็ได้พยายามสื่อให้เห็นอย่างมากตั้งแต่ไหนแต่ไรมาแล้ว ซึ่งข้อกำหนดกฎเกณฑ์ต่างๆ ของสังคมก็มาจากผู้ชายเป็นผู้กำหนด ค่านิยมนั้นๆ ด้วย

ศูนย์วิทยพัชรากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัตินักเขียน

วิมล คิริไพบูลย์ เป็นชื่อและนามสกุลจริงของนักเขียนสตรีที่ใช้
นามปากกาว่า ทมยันตี

ทมยันตีหรือวิมล เกิดเมื่อ พ.ศ. 2480 ที่บ้านตรอกวัดสะพานสูง
บางซื่อ กรุงเทพมหานคร เคยสมรสกับ ร.ต.ท. ศรีวิทย์ เจียมเจริญ
มีบุตร 3 คน แต่ปัจจุบันหย่าจากสามีแล้ว

ทมยันตีเข้าเรียนหนังสือชั้นประถม 1 ถึงมัธยมปีที่ 8 ที่โรงเรียน
เซมะลิวิอนุสรณ์ ศึกษาต่อคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ภายหลัง
เปลี่ยนไปเรียนคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬอนันต์วิทยา ขณะเรียนชั้น
ปีที่ 3 ได้ไปสมัครเป็นครูสอนวิชาภาษาไทยที่โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์
เมื่อโรงเรียนรับสมัครเข้าเป็นครู จึงลาออกจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
เพื่อไปประกอบอาชีพเป็นครูและเขียนหนังสือไปพร้อมกัน

ก่อนที่ทมยันตีจะมาเป็นนักเขียนมีชื่อเสียงในปัจจุบัน เธอผ่านการ
ฝึกหัดมาตั้งแต่วัยเด็กเนื่องจากมารดาให้อ่านหนังสือให้ฟังทุกวัน อ่านจบ
แล้ว ต้องย่อความมาให้ดู การปฏิบัติเช่นนี้เองเนื่องด้วยเหตุนี้ทำให้ทมยันตีกลายเป็น
คนรักหนังสือ รักการอ่านและในขณะเดียวกันก็มีผลสะท้อนทำให้มีความสามารถ
ในการเขียนควบคู่ไปด้วย

เมื่ออายุ 14 ปี ขณะเป็นนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 4 เริ่มต้น
งานเขียนด้วยการเขียนเรื่องสั้นเป็นครั้งแรกแล้วนำไปให้เพื่อนๆ อ่าน
ต่างเห็นว่า ดี จึงส่งไปลงในนิตยสาร ศรีสัปดาห์ ได้รับลงพิมพ์ในเวลาต่อมา
ทำให้เกิดกำลังใจมีมานะเพิ่มมากขึ้น ทมยันตีจึงได้เขียนส่งไปอีกและได้รับ
การลงพิมพ์ทุกครั้ง

ทมยันตีเขียนเรื่องสั้นอยู่นานถึง 10 ปี จึงเริ่มเปลี่ยนมาเขียน
นวนิยายเรื่องยาวคือ ในฝัน เป็นเรื่องแรกในนามปากกา โรสลาเรน ตีพิมพ์
ในนิตยสาร ศรีสัปดาห์ ปรากฏว่าประสบความสำเร็จอย่างงดงาม จึงเขียน
นวนิยายเรื่องต่อมาคือเรื่อง ค่าของคน เงา สายใจ คู่กรรม (ภาค 1)
และ รอยมลทิน ซึ่งทำให้ทมยันตีประสบความสำเร็จในการเขียนนวนิยาย
อย่างสมบูรณ์จนได้ยึดอาชีพการเป็นนักเขียนมาถึงปัจจุบัน

ทมยันตีเป็นนักเขียนที่ตั้งใจจริงจังในการทำงาน มีความประณีตในงานเขียนอย่างมาก ก่อนที่จะเขียนนวนิยายแต่ละเรื่อง จะต้องค้นคว้าให้รู้จริงเกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียนเสียก่อน ข้อมูลที่ใช้ นอกจากจะได้จากหนังสือต่างๆ บางครั้งก็ได้จากการไปสัมภาษณ์ด้วยตัวเอง นอกจากนี้ทมยันตียังหาประสบการณ์ในการเขียนด้วยการเดินทางไปท่องเที่ยว นวนิยายเรื่อง ทางรัก และ สายสัมพันธ์ ของทมยันตีนั้น เขียนขึ้นหลังจากที่ได้เดินทางท่องเที่ยวในเยอรมนี ทมยันตีนิยมเขียนต้นฉบับด้วยหมึกสีม่วงด้วยลายมือของตนเอง ทมยันตีเป็นนักเขียนสตรีคนหนึ่งในจำนวนไม่กี่คนที่ประสบความสำเร็จอย่างดีเยี่ยมในชีวิตงานเขียน แม้ว่างานเขียนของทมยันตีจะยังไม่เคยได้รับรางวัลใดรางวัลหนึ่ง แต่ความสามารถในการเขียนของทมยันตีก็ได้รับการยอมรับและความนิยมจากประชาชนผู้อ่านอย่างยาวนานนับตั้งแต่ทมยันตีได้เริ่มงานเขียนจนถึงปัจจุบัน (พ.ศ. 2538)

นวนิยายของทมยันตีคือบทพิสูจน์ความสามารถในทางวรรณศิลป์และจินตนาการที่ลุ่มลึกและหลากหลายแนวความคิด เช่นนวนิยายแนวชีวิตรักเรื่อง ค่าของคน สายใจ คู่กรรม (ภาค 1) นวนิยายแนวบันทึกเหตุการณ์ประวัติศาสตร์เรื่อง ร่มฉัตร นวนิยายแนวเสียดสีสังคมและการเมืองเรื่อง เทพบุตรสุดแสน พ่อปลาไหล นวนิยายแนวเบาสมองเรื่อง ดาวเรือง แก้วกลางดง และ แต่งกับงาน นวนิยายแนวลึกลับเชิงปรัชญาทางวิทยาศาสตร์และพุทธศาสนาเรื่อง ทิพย์ ฉาน จิตา รัศมีจันทร์ ภฤตยา พิษสวาท นวนิยายแนวสะท้อนสังคมเรื่อง รอยมลทิน เมียน้อย ล่า ซึ่งได้รับความนิยมนทุกเรื่อง ทมยันตีเป็นผู้ที่ชื่นชอบโครงเรื่องนวนิยายของแมรี คอลเลอร์ นิยมใช้สำนวนตามแบบหลวงวิจิตรวาทการและชอบงานเขียนของนักเขียนสตรีคือ ร. จันทพิมพะ นอกจากนี้ทมยันตีจะมีชื่อเสียงเป็นนักเขียนแล้ว ชื่อเสียงของการเป็นนักพูดก็เป็นที่รู้จักกันดีสืบเนื่องมาจากบทบาททางการเมืองในช่วง พ.ศ. 2516 จนถึง พ.ศ. 2519 ในฐานะนักพูดที่โน้มนำให้ประชาชนเกิดความรักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ และได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้เป็นสมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน พ.ศ. 2519 ปี พ.ศ. 2520 เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เป็นวุฒิสมาชิกเมื่อ พ.ศ. 2522 และเป็นผู้อำนวยการองค์การการขนส่งมวลชนกรุงเทพมหานคร ปัจจุบันมีชีวิตทุ่มเทเพื่อการเขียนงานวรรณกรรมและยึดอาชีพนักเขียนอย่างเต็มตัว

นามปากกาที่ทมยันตีใช้ในงานเขียน มี 4 นามปากกา คือ
นามปากกา โรสลาเรน มักใช้เกี่ยวกับแนวเรื่องพาฝันชั้นสูง
ราชินิกุลสาวสูงศักดิ์ เรื่องที่ทำให้นามปากกานี้มีชื่อเสียงโด่งดังมากที่สุดคือ
เรื่อง ในฝัน นั้นเอง

นามปากกา ลักษณ์วดี มักใช้เกี่ยวกับแนวเรื่องพาฝันชั้นสูงราชินิกุล
สาวสวยสูงศักดิ์ เช่นเดียวกับนามปากกาโรสลาเรน และใช้เขียนเรื่องลึกลับ
บรรยายถึงดินแดนอันไกลโพ้นมีความแปลก เช่นเรื่อง รัตม์จันทร์ และ มหารानी

นามปากกา กนกเรขา มักใช้เกี่ยวกับเรื่องตลกขบขันหรือไม่ก็ใช้กับ
ตัวละครที่มีบุคลิกแก่น สวยชน หวีอหาวโลดโผนปราดเปรี้ยว เช่นเรื่อง
ไอ้คุณผี! พ่อม่ายที่เด็ด

นามปากกา ทมยันตี มักใช้เขียนนวนิยายเนื้อหาสะท้อนภาพของ
ตัวละครเอกสตรีที่มีความเข้มแข็ง อดทน กร้าวแกร่งทางจิตใจ ต่อสู้ชีวิต
นามปากกานี้ยังเป็นนามปากกาสร้างชื่อเสียงและทำให้ประชาชนรู้จักทมยันตี
ในฐานะนักเขียนสตรีมีความสามารถจากนวนิยายเรื่อง รอยมลทิน เมียข้อย
ล่า และได้ใช้นามปากกานี้มากกว่านามปากกาอื่นๆ

อย่างไรก็ตาม การใช้นามปากกาของทมยันตีมักไม่แน่นอนเฉพาะกับ
แนวเรื่องหนึ่งแนวเรื่องใดเสมอไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของทมยันตีเอง

นวนิยายของทมยันตีที่รวบรวมได้

<u>นวนิยาย</u>	<u>นามปากกา</u>	<u>พิมพ์ครั้งแรก</u>
1. ในฝัน (นวนิยายเรื่องแรก)	(โรสลาเรน)	2506
2. ค่าของคน	(โรสลาเรน)	2508
3. สายใจ	(ลักษณ์วดี)	2509
4. รอยมลทิน	(ทมยันตี)	2509
5. เลือดชัตติยา	(ลักษณ์วดี)	2510
6. คู่กรรม (ภาค 1)	(ทมยันตี)	2511
7. เงา	(โรสลาเรน)	2510
8. หนี้รัก	(ทมยันตี)	2510
9. อุบัติเหตุ	(กนกเรขา)	2511

10. แนวสุดท้าย	(ทมนันต์)	2511
11. รักที่ต้องมนตรา	(ทมนันต์)	2511
12. สายรุ้ง	(ทมนันต์)	2512
13. เพลงชีวิต	(ทมนันต์)	2513
14. สุดหัวใจ	(ทมนันต์)	2513
15. เมียน้อย	(ทมนันต์)	2514
16. ยอดอนงค์	(ทมนันต์)	2515
17. พิชสวาท	(ทมนันต์)	2515
18. พ่อปลาไหล	(กนกเรขา)	2515
19. คุณหญิงนอกทำเนียบ	(ทมนันต์)	2516
20. รัศมีจันทร์	(ลักษณวดี)	2516
21. มงกุฎหนาม	(ทมนันต์)	2516
22. นางเอก	(ทมนันต์)	2516
23. พ่อม่ายที่เด็ด	(กนกเรขา)	2517
24. แผลหัวใจ	(ทมนันต์)	2517
25. แก้วกลางดง	(ทมนันต์)	2518
26. ทางรัก	(โรสลาเรน)	2518
27. จดหมายลับสุดยอด	(ทมนันต์)	2519
28. ลีนสวาท	(โรสลาเรน)	2519
29. รอยลิขิต	(ทมนันต์)	2519
30. ทิพย์	(ทมนันต์)	2519
31. ล่า	(ทมนันต์)	2520
32. ออย่าลืมนั่น	(ทมนันต์)	2520
33. แต่งกับงาน	(ทมนันต์)	2520
34. ดาวเรือง	(ทมนันต์)	2521
35. สายสัมพันธ์	(โรสลาเรน)	2521
36. แรกรัก	(กนกเรขา)	2521
37. พ่อครัวหัวป่าก์	(กนกเรขา)	2521
38. พี่เลี้ยง	(ทมนันต์)	2522
39. สตรีหมายเลขหนึ่ง	(ทมนันต์)	2523

40. รอยอาลัย	(ทมยันตี)	2523
41. ตราบาป	(ทมยันตี)	2523
42. ตะวันลา	(ทมยันตี)	2523
43. อันธการ	(ทมยันตี)	2524
44. เทพบุตรสุดแสน	(กนก เรขา)	2525
45. มงกุฎที่ไร้บัลลังก์	(ลักษณวดี)	2525
46. สองชีวิต	(ทมยันตี)	2528
47. โช้สังคม	(ทมยันตี)	2528
48. วันที่รอคอย	(ทมยันตี)	2529
49. คำมั่นสัญญา	(ทมยันตี)	2529
50. ทวิภพ	(ทมยันตี)	2530
51. เดชแม่ยาย	(กนก เรขา)	2530
52. กฤตยา	(ทมยันตี)	2531
53. ใบไม้ที่ปลิดปลิว	(ทมยันตี)	2531
54. ตั้งดวงหฤทัย	(ลักษณวดี)	2532
55. โสมส่องแสง	(โรสลา เรน)	2532
56. สะพานดาว	(ทมยันตี)	2532
57. ฌาน	(ทมยันตี)	2532
58. รอยอินทร์	(โรสลา เรน)	2533
59. ไอ้คุณผี!	(กนก เรขา)	2533
60. จิตา	(ทมยันตี)	2534
61. รักลวง	(ทมยันตี)	2534
62. ดาวนภา	(ทมยันตี)	2534
63. นายกหญิง	(ทมยันตี)	2534
64. มณีราว	(ทมยันตี)	2535
65. มหารानी	(ลักษณวดี)	2536
66. ไวชนวี	(ทมยันตี)	2536
67. บิ๊กเสี่ย	(กนก เรขา)	2536
68. ประกาศิตเงินตรา	(ทมยันตี)	2536
69. สุริยวรมัน	(ทมยันตี)	2536

นอกจากนี้ยังมีนวนิยายที่ไม่สามารถค้นหาตัวเรื่องได้อีก เช่น เรื่อง ข้ามขอบฟ้า คลื่นชีวิต และ บาป และมีงานเขียนประเภทเรื่องสั้น เช่น เรื่อง คนไข้ กิ่งแก้ว คนชั่ว โอรัก หัวใจเถื่อน และ ชีวิต ในรวมเรื่องสั้นชื่อชุด คนไข้ (2517)*

ศูนย์วิทยุทรัพยากร

* ประวัตินักเขียนนี้ ผู้เขียนเรียบเรียงจาก
กรมศิลปากร, ประวัตินักเขียนไทย เล่ม 2 (พิมพ์ครั้งแรก,
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2520), หน้า 86-89.

ป. วัชรภรณ์, "ทมนันตี" แสงอรุณ 8 (17 มกราคม 2514)
อมรชาติ อิกธิเดช, "พาเหรดนักเขียนหญิง 3 อนงค์นาง
ที่กำลังตั้งเป็นพลุ" มติชนสุดสัปดาห์ 6 ฉบับที่ 1877 (24-30 เมษายน
2526), หน้า 34.

ประวัติผู้เขียน

นางสาว ภัทรพร หงษ์ทอง เกิดวันอังคารที่ 7 พฤษภาคม 2511 ณ โรงพยาบาลเจ้าพระยาบรมราช อ. เมือง จ. สุพรรณบุรี จบการศึกษาปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอก ภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2533 เป็นพนักงานพิสูจน์อักษรของสำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น 6 เดือน จึงขอลาออกเพื่อมาเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเมื่อปีการศึกษา 2534

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย